

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na klauzuli arbitrażowej. Skarżąca podnosi po pierwsze, że przedstawione środki dowodowe w pełni wykazują zaangażowanie personelu skarżącej w projekt „FIREROB”; po drugie, że w żadnym fragmencie sprawozdania z audytu nie zostało stwierdzone, że personel skarżącej nie zrealizował zakładanych prac w ramach zamówienia „FIREROB”, lub że skarżąca przedstawiła nieprawdziwe informacje, a także, po trzecie, że skarżąca zobowiązała się do zapewnienia personelu w wymiarze 12,2 osobomiesięcy, a ogółem zapewniała 21,92 osobomiesięcy bez złożenia wniosku o zmianę zatwierdzonego już kosztorysu.
2. Zarzut drugi oparty na nadużyciu prawa. Skarżąca twierdzi, że żądanie Komisji dotyczące zwrotu kwoty 64.574,73 EUR, czyli kwoty odpowiadającej w przybliżeniu pięciokrotnej wartości bezpośredniej subwencji skarżącej (13.474,00 EUR) z tytułu prac, które zostały wykonane przez skarżącą w optymalny sposób jest nieproporcjonalne i pozostaje w sprzeczności z zasadą dobrej wiary przy wykonywaniu umów.
3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. Skarżąca podnosi, że nie zostało jej przyznane zgodnie z prawem prawo do bezpośredniego przedstawienia uzasadnionych zastrzeżeń w odniesieniu do wszelkiej kontroli ze strony Komisji Europejskiej oraz wyjaśnienia bezpodstawnych argumentów autora projektu sprawozdania z audytu.
4. Zarzut czwarty oparty na zasadzie analogii. Skarżąca podnosi, że pkt II.24 ust. 1 załącznika II do umowy „FIREROB”, przyznaje Komisji możliwość odstąpienia od żądania odszkodowania zważywszy, że skarżąca wykonała prace, które zostały pozytywnie ocenione oraz, w ramach których, zgodnie ze sprawozdaniem z realizacji technicznej Komisji Europejskiej, osiągnięto bardzo wysoki poziom wyników badań naukowych.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2014 r. – Unichem Laboratories przeciwko Komisji

(Sprawa T-705/14)

(2014/C 448/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unichem Laboratories Ltd (Mumbaj, Indie) (przedstawiciele: S. Mobley, H. Sheraton i K. Shaw, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 lipca 2014 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [Sprawa COMP/AT.39.612 – perindopril (Servier)] w całości, a w każdym razie uchylenie lub obniżenie nałożonej grzywny w zakresie, w jakim dotyczy ona spółki Unichem; oraz
- obciążenie Komisji własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez spółkę Unichem w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwanaście zarzutów.

1. W zarzucie pierwszym strona skarżąca twierdzi, że skierowanie do spółki Unichem decyzji na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE nie należy do zakresu jurysdykcji Komisji.

2. W zarzucie drugim strona skarżąca utrzymuje, że Komisja nie zastosowała prawidłowo kryterium prawnego „obiektywnej konieczności” w celu ustalenia, czy ugoda patentowa jest objęta zakresem regulacji art. 101 ust. 1 TFUE.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania przez to, że nie zastosowała do ugody spółki Unichem wytycznych w sprawie rozporządzenia o wyłączeniach grupowych porozumień o transferze technologii.
4. W zarzucie czwartym skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo, kwalifikując ugodę jako naruszenie art. 101 ust. 1 TFUE „ze względu na przedmiot”.
5. W zarzucie piątym strona skarżąca utrzymuje, że Komisja błędnie zastosowała do konkretnych okoliczności dotyczących spółki Unichem własne domniemane kryterium prawne naruszenia art. 101 ust. 1 „ze względu na przedmiot”.
6. W ramach zarzutu szóstego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo, uznając, że ugoda wywarła skutki antykonkurencyjne.
7. W zarzucie siódmym strona skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła ciężący na niej na mocy art. 296 obowiązek uzasadnienia, na jakiej podstawie uznała, że spółkę Unichem można uznać za bezpośrednio odpowiedzialną za naruszenie art. 101 ust. 1 TFUE, w sytuacji gdy nie jest ona potencjalnym konkurentem spółki Servier.
8. W zarzucie ósmym strona skarżąca podnosi alternatywnie, że Komisja naruszyła prawo przez to, że nie uznała, iż ugoda spełnia kryteria konkurencji przewidziane w art. 101 ust. 3 TFUE.
9. W zarzucie dziewiątym strona skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła jej prawo do obrony, zasadę dobrej administracji oraz ciężący na tej instytucji obowiązek powstrzymania się stosowania nacisku w celu uzyskania uprzywilejowanych prawnie dokumentów, które miały zostać wykorzystane przeciwko spółce Unichem.
10. W ramach zarzutu dziesiątego strona skarżąca podnosi, że przy obliczaniu grzywny Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, należąca do zasad ogólnych prawa Unii, gdyż potraktowała spółkę Unichem inaczej niż spółkę Servier bez obiektywnego uzasadnienia.
11. W zarzucie jedenastym strona skarżąca twierdzi, że nakładając grzywnę na spółkę Unichem Komisja naruszyła należąca do zasad ogólnych prawa Unii zasadę proporcjonalności, swe własne wytyczne w sprawie ustalania wysokości grzywnien, a także postąpiła wbrew swej dotychczasowej praktyce.
12. W zarzucie dwunastym strona skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła ciężący na niej na mocy art. 296 TFUE obowiązek uzasadnienia w odniesieniu do obliczenia grzywny oraz oceny wagi przypisywanego spółce Unichem naruszenia prawa.

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2014 r. – Tri-Ocean Trading przeciwko Radzie

(Sprawa T-709/14)

(2014/C 448/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tri-Ocean Trading (George Town, Kajmany) (przedstawiciele: P. Saini, QC, B. Kennelly, barrister, oraz N. Sheikh, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/488/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 793/2014 z dnia 22 lipca 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim powyższe akty dotyczą strony skarżącej; oraz